

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2004 r. przez U.S. Steel Košice s.r.o. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-489/04)

(2005/C 82/56)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 20 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga U.S. Steel Košice, Košice, Republika Słowacka, reprezentowanej przez D. Huetinga, Barrister, C. Thomasa, Solicitor oraz adwokata E. Vermulsta, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sadu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. dotyczącej krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Republikę Słowacką na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca jest słowacką spółką, jedynym producentem stali w tym kraju. Wnosząc poniższą skargę strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 października 2004 r. dotyczącej krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych, notyfikowanego przez Republikę Słowacką na podstawie dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾.

Dla uzasadnienia swojej skargi strona skarżąca podnosi po pierwsze, że zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87 podając, że zatwierdza krajowy plan rozdzielania, w którym całkowita ilość zatwierdzonych przydziałów jest niższa aniżeli suma przydziałów indywidualnych i rezerw wymienionych w tym planie. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza kryteria 1 i 2 załącznika III do dyrektywy 2003/87 obniżając rozdział przydziałów dokonany przez Republikę Słowacką do poziomu znacznie niższego aniżeli pierwotnie notyfikowany, który był zgodny z zobowiązaniami przyjętymi przez Republikę Słowacką na podstawie Protokołu z Kioto. Strona skarżąca powołuje się na przekroczenie przez Komisję jej kompetencji w związku z tym, że zaskarżona decyzja wydaje się zmierzać do obniżenia przydziałów, co jest celem odmiennym aniżeli cel przewidziany w dyrektywie 2003/87 oraz ponadto, że została ona oparta na nieprzejrzystych negocjacjach dwustronnych, których dyrektywa 2003/87

nie dopuszcza. Strona skarżąca podnosi poza tym, że zaskarżona decyzja narusza zasadę równego traktowania, ponieważ Komisja niesłusznie potraktowała Republikę Słowacką odmiennie aniżeli Niemcy i osiem pierwszych Państw Członkowskich, których plany rozdzielania zostały notyfikowane oraz że w innym względzie niesłusznie nie potraktowała Słowacji odmiennie aniżeli Łotwę i Estonię. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja narusza również zasadę proporcjonalności, po pierwsze podając, że zatwierdza plan, w którym całkowita ilość przydziałów zaproponowana przez Słowację jest zredukowana poniżej stosownej i koniecznej ilości, po drugie, Komisja nie dokonała oceny wpływu tego obniżenia całkowitej ilości przydziałów na urządzenia indywidualne. W końcu strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie zawiera sensownego ani adekwatnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. U. L 275 z 25.10.2003, str. 32

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2004 r. przez Merant GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-491/04)

(2005/C 82/57)

(Język, w którym sporządzono skargę: niemiecki)

W dniu 21 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Merant GmbH, z siedzibą w Ismaning (Niemcy), reprezentowanej przez A. Schulza, Rechtsanwalt przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Focus Magazin Verlag GmbH, z siedzibą w Monachium (Niemcy).

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2004 r., sygnatura R-542/2002-2;